

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a ..... Ügyvédi Iroda (....., eljáró:..... ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) I. rendű és a ..... elnök által képviselt ..... (.....) II. rendű felperesnek, a .... jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (.....) alperes ellen fogyasztóvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat (hiv.sz.:.....) bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság az alperes 2013. augusztus 7. napján kelt ..... számú határozatát, a 2013. május 16. napján kelt ..... számú elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezi és az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárás lefolytatására kötelezi. Az I. rendű felperes keresetét ezt meghaladóan, a II. rendű felperes keresetét pedig teljes egészében elutasítja.

A feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

A felek a felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A bíróság a felperesek keresete, az alperes érdemi ellenkérelme, valamint a közigazgatási és peres iratok alapján a következő tényállást állapította meg:

A alperes neve Közép-magyarországi Regionális Felügyelősége 2009. november 24-én helyszíni hatósági ellenőrzést tartott a ..... Kft. által üzemeltetett ..... szám alatt található ..... számú ..... élelmiszerüzletben. Az ellenőrzés megállapításait a ..... számú jegyzőkönyv tartalmazza. Eszerint az élelmiszer áruház 7 pénztárán található dohánytermék tárolására szolgáló eszköz, amiből a dohánytermékek értékesítése történik. Az 1-es, 3-as, 5-ös és 7-es számú pénztárnál található tárolóeszköz pénztárboksza pénztáros felőli oldalán háromféle, fekete, kék és világoskék DUNHILL termék reklámja látható. A terméken feltüntették annak árát (720 forint), illetve egy tájékoztatást arról, hogy az „ár a készlet függvényében változhat”. Emellett feltüntették a terméktípusok kátrány, nikotin és szén-monoxid tartalmát (Fekete: kátrány 10 mg, nikotin 0,9 mg, szén-monoxid 10 mg. Kék: kátrány 7 mg, nikotin 0,7 mg, szén-monoxid 8 mg. Világoskék: kátrány 4 mg, nikotin 0,4 mg, szén-monoxid 4 mg.) A fentiek kívül a reklámok DUNHILL FINE CUT feliratokat tartalmaznak. A reklámon megjelenített károsanyag tartalom a pénztárnál fizető vásárló helyzetéből olvasható. A jegyzőkönyv ezen felül azt rögzítette, hogy az áruházban 7 darab pénztárboksza futószalag felőli oldalára átlátszó falú, kulccsal zárható szekrényt erősítettek. A szekrényekben egyenként hat darab, két fajta PALL MALL dohánytermék található. A szekrények nyitására szolgáló kulcs a helyszínen rendelkezésre áll, a szekrényekben elhelyezett dohánytermékek megvásárlására lehetőség van. Az ellenőrzés során a szekrényt az üzletvezető kinyitotta és abban PALL MALL dohánytermékek voltak.

A alperes neve Közép-magyarországi Regionális Felügyelősége eljárást indított az I. rendű felperessel szemben, ... számú határozatában az I. rendű felperes terhére jogsértést nem állapított meg.

Az II. rendű felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a ..... számú határozatában az elsőfokú közigazgatási határozatot helybenhagyta.

A II. rendű felperes által előterjesztett kereset folytán eljáró Fővárosi Bíróság a ..... számú ítéletében az alperes ..... számú határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte.

A Fővárosi Bíróság ..... számú jogerős ítélete ellen az I. rendű felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

A Kúria a 2012. február 6. napján kelt ..... számú ítéletével a Fővárosi Bíróság ..... számú ítéletét eltérő indokolás mellett hatályában fenntartotta. Az ítélet indokolásában a kérosanyag tartalom feltüntetésére szolgáló felirattal kapcsolatosan azt az álláspontot foglalta el, hogy az jól olvashatóan a háttérből kiemelten került feltüntetésre. „Az ár a készlet függvényében változhat” felirat megjelenítésével összefüggésben arra utalt, hogy a Grtv. 19. § (4) bekezdésének c) pontja értelmében kizárólag a dohányáru megnevezését és árát lehet megjeleníteni a reklámon. Emiatt az volt az álláspontja, hogy „az ár a készlet függvényében változhat” felirat nem megengedhető elem. Ezt meghaladóan kifejtette, hogy a dohányárak esetében a megnevezéshez szín is kapcsolódhat, amely színt nem a terméknev tartalmazza, hanem a doboz színe. A DUNHILL FINE CUT feliratokon kívül az egyes termékeket a dobozok eltérő színe különbözteti meg egymástól. Emiatt az volt az álláspontja, hogy a dohányárú megnevezéseként a DUNHILL FINE CUT felirat a megfelelő szín alkalmazásával a törvényi követelményeknek eleget tett. A reklámhordozón megjelenített cigarettás doboz mintázó rajzokkal kapcsolatosan az volt az álláspontja, hogy a reklám attól nem árubemutató, hogy a reklámozott termék abból felismerhető, hiszen a reklám célja a termék reklámozása, a reklám a termék nevét, árát kötelezően tartalmazza, így a csomagolás színvilágára, formájára utaló reklám még nem minősül árubemutatósnak attól, hogy nyilvánvaló melyik cigaretta reklámjáról van szó. Ellenkező értelmezéssel ugyanis a reklámozás lényege veszne el. A mérhető vizsgálata tekintetében kifejtette, hogy a Grtv. 19. § (4) bekezdésének c) pontja úgy rendelkezik, hogy a reklám dohánytermék-márkaneként nem haladhatja meg az A/5 méretet. A reklámon három fajta DUNHILL márkájú dohányáru, azon belül is - a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala bárki által hozzáférhető nyilvántartásából megállapíthatóan - a DUNHILL FINE CUT védjegyű termékek kerültek reklámozásra. Az alperes jogszerűen fogadta el a dohánytermék márkanevnek a DUNHILL FINE CUT megnevezést. A mérhető szempontjából az egyes termékek reklámját a DUNHILL FINE CUT márkanevű, de három különböző cigaretta reklámjára vonatkozóan, az egyes reklámozott termékekre nézve kell vizsgálni. Mindemial az volt az álláspontja, hogy a Fővárosi Bíróság téves jogi álláspontja miatt nem vizsgálta a kifogásolt reklám Grtv. 19. § (4) bekezdés c) pontjában foglalt A/5 méretnek és a méretre szabott felső határoknak (homlokzati felület 20%-a az üzletre nézve az A/1 méret), valamint nem került vizsgálatra a hatósági eljárásban, hogy a reklám a Grtv. 19. § (5) bekezdésében foglalt mérhetőnek megfelelt-e, amely kérdés bizonyítás felvétele nélkül nem dönthető el. A Fővárosi Bíróság tévedett, amikor a háttérrel is reklám részének tekintette. A reklámháttér csak a reklám megjelenítéséhez szükséges, a reklám maga az a terület, amelyet reklámozás céljára igénybe vesz. A reklámtermék márkanevénként A/5 méretű lehet, összességében azonban a több reklám nem érheti el a homlokzati felület 20 %-át, az adott üzletre nézve az A/1 méretet. Az oldalvitrinekben elhelyezett doboz cigarettákkal összefüggésben hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság tévesen jutott arra a megállapításra, hogy gazdasági reklám

valósult meg a termékek kihelyezésével. A vitrinben eladásra kínált termékeket helyeztek el olyan helyen, ahol az egyéb eladásra szolgáló termékek is voltak, így eladásra kihelyezés valósult meg, amely a Grtv. 19. § (1) bekezdése alapján nem tiltott és nem gazdasági reklám közzététele történt. Rögzítette, hogy az új eljárás során a hatóságnak a méretek vonatkozásában kell vizsgáldnia és a felülvizsgálati ítéletben kifejtettekre is figyelemmel döntést hoznia a felperes kérelméről.

A megismételt eljárásban a Pest Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége (elsőfokú közigazgatási hatóság) a 2013. május 16. napján kelt .... számú határozatával az I. rendű felperest 13 millió forint fogyasztóvédelmi bírsággal sújtotta, valamint kötelezte, hogy a határozatban kifogásolt dohányreklámokat a jogszabályoknak megfelelően alakítsa ki vagy gondoskodjon azok eltávolításáról.

A felperesek fellebbezése folytán eljár alperes a 2013. augusztus 7. napján kelt .... számú határozatával az elsőfokú közigazgatási határozatot helybenhagyta. A határozat indokolásában kiemelte, hogy az elsőfokú határozat teljeskörűen és helyesen tartalmazza az elkövetett jogsértéseket és az azokat alátámasztó jogszabályi hivatkozásokat. A rendelkezésre álló bizonyítékokra tekintettel az elsőfokú hatóság helyesen állapította meg a kifogásolt reklámok jogellenességét. Elsőként megállapította, hogy az oldalvitrinekben eladásra kínált PALL MALL termékeket helyeztek el olyan helyen, ahol az egyéb eladásra szolgáló termékek is voltak, így eladásra kihelyezés valósult meg, amely nem ütközik a Grtv. 19. §-ának (1) bekezdésébe. Ezt követően megállapította azt, hogy a károsanyag tartalomra vonatkozó felirat jól olvashatóan, háttérből kiemelten került feltüntetésre. A reklámon feltüntetett cigarettás dobozt formázó rajzokkal kapcsolatosan rögzítette, hogy azt a Kúria ítéletében foglaltakkal egyezően nem találta jogsértőnek. A kifogásolt dohányreklámok e szempontból tiltott árubemutatásnak nem minősíthetőek. A Kúria ítéletében foglaltakra tekintettel utalt arra, hogy a dohányárak esetében a megnevezéshez szín is kapcsolódhat, amely szint nem a terméknev tartalmazza, hanem a doboz színe. A DUNHILL FINE CUT felirat a megfelelő szín alkalmazásával ezért a törvényi követelményeknek eleget tett. A Kúria ítéletében foglalt okfejtésre tekintettel „az ár a készlet függvényében változhat” felirat feltüntetését, annak a Grtv. 19. § (4) bekezdésének c) pontjába ütközösége miatt jogellenesnek tartotta. A mérethatárok vizsgálata körében elsődlegesen kiemelte, hogy a Kúria ítéletében kifejtett álláspont szerint jelen ügyben a DUNHILL FINE CUT kifejezés tekinthető a dohánytermék márkanévnek. Rögzítette, hogy a DUNHILL FINE CUT 690.- feliratú reklámeszköz magassága 36,3 cm, szélessége pedig 78,1 cm. A reklámmatricák és az azon található figyelmeztető feliratok mérete is megegyezik, a reklámmatrica szélessége 14,7 cm, magassága 20,8 cm. A matricán található figyelmeztető felirat szélessége 14,7 cm, magassága pedig 6,1 cm. Ezt követően a Kúria ítéletét értelmezve rögzítette, hogy a reklámháttér csak a reklám megjelenítéséhez szükséges, a reklám csak maga az a terület, amelyet a reklámozás céljára igénybe vesz. A Kúria álláspontja szerint azt mondta ki az ítéletében, hogy jelen ügyben egy reklámhordozón elhelyezett reklámnak tekinti a három reklámmatricát. A fenti méretek alapján rögzítette, hogy egy darab DUNHILL FINE CUT matrica területe 30.576 mm². Megállapította, hogy reklámeszközönként három matrica került kihelyezésre, amelyek mindegyike a DUNHILL FINE CUT márkanévű dohánytermék három különböző márka variánsát reklámozta. A matricák együttes területe 91.728 mm². A Grtv. 19. § (4) bekezdésének c) pontjában foglaltaknak megfelelő A/5 mérethatárból levezethető, hogy a jogalkotó szándéka szerint a dohánytermék reklámja dohánytermék forgalmazására szolgáló elkülönített helyenként és dohánytermék-márkanévenként nem lehet nagyobb 148×210 mm-nél, tehát 31.080 mm²-nél.

A fentiek alapján az I. rendű felperes az elkülönített értékesítési helyenként három, egy dohánytermék márkanévhez tartozó termékvariáns reklámjának kihelyezésével megsértette a Grtv. 19. § (4) bekezdésének c) pontjában előírtakat. Rögzítette, hogy a reklámon háromszor jelent meg

147mm×61mm méretben az egészségvédő figyelmeztető felirat, amelyek egyenként 26.901 mm² felületet fedtek le. A reklám mérete ezzel szemben a három matrica felületével megegyezően 91.928 mm² volt. Mindezek alapján megállapította, hogy a reklámon található figyelmeztető feliratok mérete külön-külön nem felelt meg a Grtv. 19. § (5) bekezdésében foglaltaknak, mivel az nem fedte le a reklám felületének 30%-át. A három figyelmeztető felirat felületét pedig a Grtv. 19. § (5) bekezdésében foglaltak vizsgálata során összeadni nem lehet. Hangsúlyozta, hogy összesen 32 olyan kereskedelem egység volt ahol hat vagy annál több reklámeszközt helyeztek ki. Ahol hat darab reklámeszköz került kihelyezésre, amely összesen 18 darab DUNHILL FINE CUT matricát tartalmazott, ott a reklámfelületek mérete összesen 550.368 mm². Ezen esetekben a dohánytermék reklám megsértette a Grtv. 19. § (4) bekezdésének c) pontjában foglalt üzletenként vizsgálandó A/1 mérethatárt.

A II. rendű felperes fellebbezésére tekintettel kiemelte, hogy jelen közigazgatási eljárás kifejezetten az I. rendű felperes ellen indult, így nem képezhette tárgyát annak vizsgálata, hogy a reklámot közzétevők, illetve reklámszolgáltatók ellen indult-e eljárás. Hangsúlyozta, hogy jelen eljárástól függetlenül külön felügyeleti eljárásban fogja vizsgálni, hogy az ismert nem Kkv-s reklámközzétevőkkel, illetve reklámszolgáltatókkal szembeni eljárás lefolytatására van-e jogszabályi lehetőség. A II. rendű felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel utalt arra is, hogy a megismételt eljárás megindításához képest valóban az ügyintézési határidő túllépésével hozott határozatot, ez a jogsértés azonban álláspontja szerint az ügy érdemére nem hatott ki. A fogyasztóvédelmi bírság összegét a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) 45/A., valamint 47-47/C. §§-aiban foglaltakra tekintettel állapította meg. A határozatában rögzítette a bírság összegének meghatározása során figyelembe vett súlyosító és enyhítő körülményeket, valamint egyéb szempontokat.

A felperesek keresetükben az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú közigazgatási hatóság új eljárásra kötelezését kérték.

Az I. rendű felperes módosított keresetében előadta, hogy álláspontja szerint az alperes a Kúria jelen ügyben irányadó ítéletét helytelenül értelmezve tekintette a per tárgyát képező reklámot egy reklámnak, és emiatt a Grtv. 19. § (4) bekezdés c) pontjában meghatározott mérethatároknak való megfelelést vizsgálva helytelen jogi következtetést vont le. Hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint a Kúria ítélete egyértelmű iránymutatást tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a reklámokat három különböző reklámnak kell tekinteni és a Grtv. 19. § (4) bekezdésének c) pontjában meghatározott mérethatárok megtartását az egyes termékek reklámjára külön kell vizsgálni. Mindezek miatt az volt az álláspontja, hogy a Kúria ítéletének ezen téves értelmezése semmisségi okot generált, ami miatt a határozata a Ket. 121. § (1) bekezdésének f) pontjában foglaltak miatt semmis. A fogyasztóvédelmi bírság összegének meghatározása körében az volt az álláspontja, hogy az alperes nem végezte el az Fgytv. 47. § (1) bekezdése által előírt arányos mérlegelést, hanem a korábban folytatott ügyekben már kialakított panelindokolást használt, ami miatt az alperesi határozat a Pp. 339/B. §-ában foglaltaknak nem felelt meg. E körben sérelmezte, hogy „az ár a készlet függvényében változhat” feliratot a jogsértés megállapításának alapját képező tényállásként való értékelésen felül az alperes a bírság összeg meghatározásakor súlyosító körülményként értékelte. Kifejtette azt is, hogy az alperes határozatában írtakkal ellentétben, álláspontja szerint a jövőbeni jogsértések elkövetése esetén nem lehet visszatartó hatása a korábban kiszabott fogyasztóvédelmi bírság összegének, így az volt az álláspontja, hogy ez a körülmény a bírság összeg meghatározása során mérlegelési szempontként nem szolgálhat. A dohánytermék egészségkárosító hatásának mérlegelés során való figyelembevételét pedig azért tartotta jogszerűtlennek, mert a kiszabott bírság összegét önmagában a reklámozott termék nem, csak a jogsértő magatartás jellege befolyásolhatja, illetve határozhatja meg. Mindezekre tekintettel kiemelte, hogy a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének

megsértése miatt az alperes határozata a Ket. 1. §-ának (1) és (2) bekezdésébe ütközik, valamint az indokolás hiányossága miatt a Ket. 72. §-ában írtaknak sem felel meg. Utalt arra, hogy semmiféleképpen sem lehet jogszerű az elsőfokú hatóság és az alperes azon határozata, amelyben az ügy egyedi körülményeit figyelmen kívül hagyva, panelindokolással látja el határozatát a kiszabott fogyasztóvédelmi bírság összegének meghatározása körében. Pernyertessége esetére kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest perköltségének megfizetésére.

A II. rendű felperes keresetében előadta, hogy álláspontja szerint az alperes határozata elsősorban a tényállás felderítésére vonatkozó kötelezettség elmulasztása miatt jogsértő, az alperes ugyanis meg sem kísérelte pontosan felderíteni azt, hogy összesen hány olyan reklámhordozót gyártottak az I. rendű felperes megrendelésére, amelyen a perbeli esethez hasonlóan mindhárom matrica szerepel. Ebből az okból kifolyólag pedig mind az elsőfokú hatóság mind az alperes eljárását jogsértőnek tartotta azért, mert álláspontja szerint a hatóságoknak a reklámot közlétevével szemben is eljárást kellett volna indítania. Ebből kifolyólag pedig az volt az álláspontja, hogy a reklámok pontos számának meghatározása hiányában, a kiszabott bírság összegének meghatározása során végzett mérlegelési tevékenység sem lehet jogszerű, hiszen a legfontosabb szempont emiatt figyelmen kívül maradt. Az I. rendű felperes álláspontjával egyezően akként foglalt állást, hogy a Kúria az irányadó ítéletben magukat a reklámmatricákat minősítette önálló reklámoknak, így a reklámok és ezáltal a jogsértések valódi számát ez alapján kellett volna kalkulálnia az alperesnek. Az alperes azonban nem így járt el, emiatt a kiszabott bírság összege sem felelhet meg a jogszabályokban foglaltaknak. A bírság kiszabásának jogsértő volta körében utalt arra, hogy álláspontja szerint a hatóság mérlegelési tevékenysége a Ket. 94/A. §-ában foglaltaknak sem felelt meg. Ezen túl jogsértőnek tartotta az alperes azon határozatbeli hivatkozását, amivel enyhítő körülménynek tekintette azt, hogy a Kúria elmarasztaló döntését követően az I. rendű felperes „az ár a készlet függvényében változhat” feliratot a reklámokról önkéntesen eltávolította. Ezek alapján kérte, hogy a bíróság az általa a keresetében megemlített összes jogsértés elkövetését állapítsa meg az I. rendű felperes terhére. Kérte továbbá, hogy kötelezze az alperest arra, hogy valamennyi jogsértést szankcionálja és az első fokon eljáró hatóságot utasítsa arra, hogy új eljárásban hozandó határozatában tisztességesen indokolja a döntését, amelyből kiderül melyik jogsértésért milyen szankciót alkalmazott. Kötelezze ezen felül a bíróság az alperest a közlétevék körének ferdítésére és utasítsa az elsőfokú hatóságot, hogy a nem kkv-nak minősülő érintett vállalkozások ellen is hozzon határozatot. Pernyertessége esetére kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest perköltségének megfizetésére.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperesek keresetének elutasítását, és perköltségben történő marasztalásukat kérte. A határozatokban kifejtett álláspontját fenntartva kiemelte, hogy azok meghozatalánál az anyagi- és eljárásjogi szabályokat betartotta.

Az I. rendű felperes keresete az alábbiak szerint nagyobb részben megalapozott, a II. rendű felperes keresete megalapozatlan.

A per tárgyát az alperes határozatának törvényességi felülvizsgálata képezte a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) XX. fejezete szerinti közigazgatási per keretében. A Pp. 339/A. §-a szerint a bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

A bíróság a törvényességi felülvizsgálatot követően akként foglalt állást, hogy az alperes határozata a jogszabályokban foglaltaknak az alábbiak miatt nem felelt meg:

A Ket. 109. §-ának (4) bekezdése értelmében, a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.

A bíróság elsőként azt hangsúlyozza, hogy az alperes megismételt eljárásban hozta a felülvizsgálattal támadott határozatát, így eljárását a Kúria ..... számú ítéletében foglaltak határozták meg. A kúria az ítélet indokolásában rögzítette, hogy a reklámon három fajta DUNHILL márkájú dohányáru, azon belül is - a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala bárki által hozzáférhető nyilvántartásából megállapíthatóan - a DUNHILL FINE CUT védjegyű termékek kerültek reklámozásra. Az alperes jogszerűen fogadta el a dohánytermék márkanévnek a DUNHILL FINE CUT megnevezést. A mérethatár szempontjából az egyes termékek reklámját a DUNHILL FINE CUT márkanévű, de három különböző cigaretta reklámjára vonatkozóan, az egyes reklámozott termékre nézve kell vizsgálni.

A Ket. 121. § (1) bekezdés f) pontja szerint, az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést meg kell semmisíteni, ha a döntés tartalma a 109. § (3) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel ellentétes.

A bíróság az alperes határozatának felülvizsgálat során azt állapította meg, hogy az alperes a Kúria ítéletében foglalt iránymutatástól eltérően a három terméket feltüntető reklámmatricát tartalmazó reklámhordozót egy reklámnak tekintette és az alapján vizsgálta a reklám Grtv. 19. § (4) bekezdésének c) pontjában rögzített mérethatároknak való megfelelését. Emiatt pedig a határozata a Ket. 109. § (4) bekezdésében foglaltaknak nem felel meg, ami miatt a bíróság a Ket. 121. § (1) bekezdésének f) pontja alapján a határozat semmisségét állapította meg.

Mindezekre figyelemmel a bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárás lefolytatására kötelezte.

A megismételt eljárásban az elsőfokú közigazgatási hatóságnak a Kúria ..... számú ítéletében foglalt indokolásban lefektetett irányelveket figyelemmel kísérve kell megállapítania azt, hogy az I. rendű felperes által kihelyezett reklámok mérete a Grtv. 19. § (4) bekezdésében foglalt mérethatároknak megfelel-e azzal, hogy a Kúria ítéletében foglaltak szerint a reklámhordozón található három terméket ábrázoló reklámmatricát a mérethatárok megállapítása szempontjából különálló reklámokként kell vizsgálnia.

Az I. rendű és a II. rendű felperes ezt meghaladóan a bírságösszeg mérlegelése körében végzett tevékenység jogszerűtlensége miatt kérte az alperes határozatának felülvizsgálatát, azonban a semmisség megállapítását követően a bíróság e kereseti kérelmeket elutasította, hiszen a semmisség megállapítását követően a határozat mérlegelés körében való indokolásának felülvizsgálata nem képezhetette jelen eljárás tárgyát.

A bíróság a pernyertesség és pervesztesség egyenlő arányára való tekintettel a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alkalmazásával rendelkezett akként, hogy a felek a felmerült költségeiket maguk viselik.

A feljegyzett kereseti illetéket az alperes személyes illetékmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés jogát a Pp. 340. §-ának (1) bekezdése zárja ki.

Budapest,.....

dr..... s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül:

.....
írnök